

Timon-ban), Claudius királyt (Hamletben), és „Julius Caesar” címszerepét, mely alkalomra persze le is kellett borotválnia bajuszát, a mit pedig pályáján — a szokás ellenére — előszeretettel viselt. Molière-szerepei közül kiemelkedő „Harpagon”-ja és „Arnolphe”-ja. Voltak neki is szerepei francia darabokban is, és nemcsak kedélyesek, hanem szívesen adta a D'Ennery-féle „Egy katona története” c. színműben Renaud-t. Lucifer-t az „Ember tragédiájá”-ban 78-szor játszotta — művészi érvényesülésére igazi tér azonban a magyar alakok ábrázolásában nyílt. „Bánk bán”-ban Tiborc, a „Peleskei nótárius” és a „Cigány” címszerepe, a „Csikós”-ban az öreg Márton, Szigeti „Vén bakancsos”-a és „Toldi Miklós”-ában Bence, a „Falu rosszá”-ban előbb Gonosz Pista, majd az öreg Feledi, a „Piros bugyellár”-ban Peták káplár, a „Sárga csikó”-ban Gelecséri pusztabíró, az „Aranyember”-ben Brazovics, „Ocskay brigadéros”-ban Szörényi kapitány, a „Süt a nap”-ban Pongé Juhász — művészi galériájának kimagasló alkotásai. Mikor a kolozsvári színház tagjaiból alakult népszínmű-társaság 1880 tavaszán Bécsben vendégszerepelt, a legnagyobb sikert Szentgyörgyi „Cigány”-a aratta. A Kisfaludy-Társaság 1921-ben a Greguss-jutalommal koszorúzta meg Szentgyörgyi István művészi pályáját, melynek hőisében a tipikus magyar alakok kitűnő ábrázolóját méltatta, kiemelve remekbe készült alakításainak gazdag sorozatából a „Peleskei nótárius”-t. — Szentgyörgyi nagy művészi erejéhez bámulatos testi erő, elpusztíthatatlan egészség is járul, úgy hogy 1926-beli vendégfellépései a budapesti Nemzeti Színházban valóságos diadalok voltak, a közönség lobogó lelkesedése mellett. De még élete 89-ik esztendejében is — 1930 tavaszán — a kolozsvári magyar színház ünnepi „Bánk bán” előadásán nagy hatással adta Tiborcot. (sz. k.)

Szentgyörgyi Lenke, színésznő. Előbb a Magyar Színház tagja volt, majd 1905 szept. havában a Király Színház szerződtette, ahol a „Gül Baba” Gábor diákjában emlékezetes sikere volt. (1906 márc.

16-án századszor játszotta.) 1909 jun. 25-én mint vendég fellépett a Budai Szinkörben, a „Kedélyes paraszt” c. operett Annamirle szerepében. 1910 nyarán dr. Farkas Ferenc társulatának tagja volt, egyben a pozsonyi aréna német színtársulatának a vendége, Blasel Pál igazgatónál; ez év őszén Mezei Béla győri színházánál volt működésben; 1912 jan. havában Sopronba szerződött. 1913 aug. 18-án házasságot kötött Palugyai Antallal és lelépett a pályáról: Huga: Sz. Márta, színésznő. (L. o.)

Szentgyörgyi Márta, színésznő, sz. 1888 okt. 29-én, Zalaegerszegen, megh. 1918 szept. 16-án, Budapesten, 1907-ben lépett a színpályára, a Népszínháznál. 1910 jan. havában Pozsonyból meghívták Nagyváradra, itt a „Remény”-ben, a „Gyurkovics leányok” Mici-jében, a „Györgyi, drága gyermek”-ben, a „Bellá”-ban, a „Csöppség”-ben és egyéb naiva-szerepben forró sikerei voltak. Nagyszerű tehetségének sokoldalúságát később az operettben csillogtatta. Egyideig a Magyar Sz. tagja is volt, azután elkerült Kassára, Faragó Ödönhöz. 1915 jul. 27-én mint vendég fellépett a Vígyszínházban, a „Zsuzsi kisasszony” c. operettben, sikerrel. 1916 jun. havában a Vígyszínház tagja lett, onnan a Belvárosi Színház szerződtette. Itt is kedvelt művésznő volt, ép úgy, mint a vidéki színpadokon. Nővére: Sz. Lenke, színésznő. (L. o.)

Szentirmay Elemér, zeneszerző. (Lásd Németh János.)

Szent István-napi ünnepi játékok. Az első ilyen ünnepi játékokat 1926 augusztus 19-22-ig tartották Budapesten. Célja a Szent István-napi ünnepekre a fővárosba felrándult vidéki és külföldi közönségnek megmutatni a magyar nép történelmi és művészi múltját, látványos felvonulásokkal, ünnepi játékokkal és a budapesti színházak reprezentatív magyar műsorával. Ezekhez a játékokhoz a Székesfőváros Tanácsa jelentős összegekkel járult hozzá minden évben. Az első Szent István-napi ünnepi játékokon, 1926-ban, színre került a hatal-